

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V OPAVĚ

Sborový zpravodaj

VELIKONOCE 2019

Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. (Ex 12,14a)

Hodně důležité chvíle v našem životě jsou ty, kdy zrovna nepracujeme a nevyděláváme peníze. Mezi ně patří slavení, at' jsou to narozeniny, promoce, svatby nebo církevní svátky. Na oslavě nic nevyrobíme, podobně jako když se účastníme bohoslužeb, tančíme nebo jsme na koncertě. Umění, zpěv a náboženské rituály nevytváří žádné nové výrobky, ale paradoxně jsou zřejmě tím nejdůležitějším v našem životě.

Schopnost slavit je to, co nás odlišuje od zvířat. At' již slavíme cokoli, vždy jsou zde obdobná pravidla hry, od dob lovců a sběračů slavíme více méně pořád stejně. Předně, nikdy neslavíme sami, vždycky cítíme potřebu pozvat hosty. Ten, kdo zve, hostí přichází jídlem, pozvaní naopak přináší dary, často květinové, neboť i příroda se má události účastnit. Oblečení bývá o jednu úroveň slavnostnější než obvykle a také jídlo je lepší než jídlo všedního dne. Nikdy nechybí hudba a tanec, u lovců a sběračů jako i u nás. Všechny kultury

rovněž vynalezly alkohol, stačilo mít ve džbánu ovocnou šťávu a zapomenout na ni.

Slavení je velké přitakání životu a vzkaz, že nám na druhých lidech záleží. Přes všechny starosti, které život přináší, dáváme najevo, že jsme rádi spolu, že nám stojí za to věnovat čas jeden druhému, bavit se o obyčejných věcech, jen tak, a že společně sdílený čas považujeme za důležitý. Slavení je zároveň výsměchem veškerému workholismu, připomíná, že zde na planetě nejsme proto, abychom se upracovali k smrti, ale že pracujeme, abychom žili. O svátcích si bezděky připomínáme, proč jsme zde na zemi, a zakoušíme svou jednotu a spojení s celou přírodou. Je to spíše prožitek prostého bytí než konání, spíše naslouchání než mluvení.

Židé vnímají vyvedení z Egypta jako jednu z největších Hospodinových slavností během celého roku. Také naše křesťanské Velikonoce – oslava

---

Kristova vzkříšení, svátek vítězství života a přemožení smrti – jsou zajisté slavnost Hospodinova. Pokud je vnímáme jako příležitost ke slavení, zpomalení životního rytmu, vnitřnímu ztišení se a k modlitbě, ale i k radosti, pokud nás zároveň těší se setkávat s

přáteli nebo se širší rodinou, pokud nás těší si jen tak povídat a být spolu, nejsme na tom vůbec špatně. Kéž Velikonoce dokážeme slavit jako slavnost Hospodinovu!

Pavel Janošík

Slovo šéfredaktora:

Milí čtenáři našeho Zpravodaje,

toto číslo je trochu rozsáhlejší, jelikož má tři témata. Prvním je naše výroční sborové shromáždění, druhým jsou Velikonoce, třetím další aktivity sboru. Jako každý rok, tak i letos jsme se sešli, abychom bilancovali život v našem sboru za uplynulý rok. Pravda, nebylo nás až tak mnoho, ale v neděli dne 17. března po pravidelných bohoslužbách jsme si poslechli zprávy o jednotlivých aktivitách našeho sboru. A opravdu jich není málo, a to díky jednotlivcům, kteří obětují svůj čas pro práci ve sboru. Jsme za ně moc vděční. Nejde je vyjmenovat, asi bychom na některé zapomněli, ale díky nim může život sboru fungovat. Díky vám všem. Proto jsme se s bratrem farářem dohodli, že v příloze Zpravodaje uvedeme všechny zprávy, které na sborovém shromáždění zazněly. Věříme, že vás zaujmou.

Velikonoce jsou největším křesťanským svátkem, tolik se na něj těšíme. Společně se v našem sboru scházíme od

čtvrtku do neděle. Je to úžasný čas, kdy si společně můžeme připomínat cestu Pána Ježíše Krista na kříž a jeho vzkříšení. Velikonoční svátky už ve starém Izraeli byly mimo jiné svátky společenství. Společenství, které stojí na Golgotě pro křížem. Pravda, ono tam moc lidí nebylo, přišli jen ti věrní.

Letos bude první velikonoční shromáždění ve čtvrtek, kdy uslyšíme pašijový příběh, který bude doprovázet náš pěvecký sbor. Je to chvíle pro zamyšlení, soustředění a očekávání.

Letos staršovstvo rozhodlo, že o všech velikonočních nedělích bude vysluhována sv. večeře Páně, více v článku bratra Janošíka.

V uplynulém období proběhly další sborové aktivity, které zde zmiňujeme. Asi největší akce byla vzpomínkový večer na Jana Zajíce, bližší informace jsou na našich webových stránkách. Dovolte mi, abych vám všem jménem staršovstva popřál hluboké prožití Velikonočních svátků, soustředěné

prožití křížové cesty a radost ze shromáždění budeme slavit ve
 vzkříšení, která má být naší životní společenství našeho sboru.
 posilou. A těším se, že všechna

Tonda Plachý

Kalendář akcí ve sboru:

Rozpis BOHOSLUŽEB:

Velký pátek	19.4.	Sudice * (16 hod) Opava * (18 hod)	P. Janošík
Velikonoční neděle	21.4.	Opava * (9 hod) Sudice (11 hod)	P. Janošík
Quasimodogeniti	28.4.	Opava * (9 hod)	S. Kopecká
Misericordias Domini	5.5.	Opava * (9 hod)	J. Pavlús
Jubilate	12.5.	Opava * (9 hod)	?
Cantate	19.5.	Opava * (9 hod) a Sudice (11 hod)	P. Janošík
Rogate	26.5.	Opava * (9 hod)	A. Plachý
Nanebevstoupení Páně	30.5.	Opava * (17.30 hod)	P. Janošík
Exaudi	2.6.	Opava * (9 hod)	S. Kopecká
Svatodušní neděle	9.6.	Opava * (9 hod)	P. Janošík
Trojiční neděle	16.6.	Opava (9 hod)	P. Janošík

* bohoslužby se slavením večere Páně

DALŠÍ SBOROVÉ, SENIORÁTNÍ A CELOCÍRKEVNÍ AKCE

18.4.	Čtení pašijí
19. – 22.4.	Velikonoční Travná
3.-5.5.	Seniorátní setkání konfirmandů (Ostrava)
5.5.	Sborový den s Jakubem Pavlúsem
23.5.	Přednáška Daniela Kroupy (v rámci Křesťanské akademie)
24. – 26.5.	Seniorátní dny mládeže
30.5.	Večer s Alexandrem Flekem: Příběh Bible a Parabile
2.6.	Seniorátní den (Nový Jičín)
9.6.	Konfirmační slavnost
29.6. – 6.7.	Sborová rekreace – Sobotín
27.7. – 3.8.	Sborový tábor – Janová u Vsetína
25. – 31.8.	Letní seniorátní týden mládeže (Nivy)
15.9.	Sborový den s Janem a Dagmar Lukášovými

PRAVIDELNÉ SBOROVÉ AKCE

čtvrtek	16:00 hod	setkání rodičů a dětí předškolního věku – „Mraveniště“ (25.4., 9.5., 23.5., 6.6.)
	17:00 hod	zkouška pěveckého sboru
	18:00 hod	biblická hodina/rozhovory nad biblií
	19:00 hod	schůze staršovstva (3. čtvrtek v měsíci)
pátek	15:30 hod	náboženství pro děti
	17:30 hod	konfirmační příprava
	18:00 hod	setkání mládeže

Bohoslužby jako centrum života sboru – III.

V minulém čísle Zpravodaje vyšel v pořadí druhý článek k tomuto tématu, který byl věnován úvodu bohoslužeb. Avizoval jsem, že se příště budu věnovat vstupní modlitbě, ohláškám a slovu k dětem. Zůstanu ale jen u významu a obsahu vstupní modlitby, zbytek odložím do dalšího čísla. V druhé části chci totiž dát prostor jednomu aktuálnímu rozhodnutí staršovstva, které se bezprostředně týká podoby našich bohoslužeb.

Úvodní modlitba má především charakter chvály a díky, zároveň je přípravou na další dění (vzývání Ducha svatého, prosba o jeho přítomnost a působení mezi námi a všude, kde se církev shromažďuje, prosba o slyšení a přijetí Božího slova). Je dobré, když modlitba sleduje určitou strukturu. Před Bohem se v ní skláníme, vyjadřujeme svou vděčnost a chválu, uvědomujeme si, jak na tom před Boží tváří jsme, a prosíme za odpuštění našich vin.

Vyznání vin může však být v bohoslužbách zařazeno také jako samostatný prvek (např. v modlitbě po kázání). Vstupní modlitba má někdy podobu trojiční. Tato forma zdůrazňuje trojiční charakter naší víry. Po oslovení jedné z osob Boží trojice je vždy jmenováno Boží jednání nebo událost dějin spásy, za které děkujeme nebo o které prosíme. Další formou je modlitba zohledňující naši situaci. Uvědomujeme si v ní, kdo jsme a jací jsme a ke komu přicházíme, stojíme-li v tuto chvíli před Bohem. Vyslovujeme, na čem nám záleží, i to, že naše radosti a starosti mají své místo před Boží tváří. Modlitba vyjadřuje naše lidská očekávání, ale také probouzí naši ochotu otevřít se Božímu slovu. V úvodní modlitbě je i prostor na další věci či témata: ztišení, zklidnění, nevšednost či slavnostnost, touha, pokora, naděje. Do úvodní modlitby nepatří přimluy s výjimkou prosby za shromážděné a jejich otevřenost

---

zvěstování Božího slova, za dar společenství apod. Shromáždění na modlitbu odpovídá společným „Amen“. Tomu může napomoci, má-li modlitba pevné zakončení, např.: „O to prosíme skrze Ježíše Krista, našeho Pána, který s tebou a s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků.“

Na schůzích staršovstva ale i při biblických hodinách a setkání mládeže jsme několikrát hovořili o stávající podobě našich nedělních bohoslužeb. Inspirativní pro nás byly podněty faráře D. Hellera a následná debata při lednovém sborovém dnu, který byl věnován liturgii. Postupně vykristalizovalo několik možností, co na našich bohoslužbách pozměnit. Vnímám jako důležité, aby případné změny uzrály, byly postupné a dobře teologicky zdůvodněné. Největší podporu mezi presbytery sboru získal návrh, abychom v letošním roce slavili večeři Páně po celé velikonoční období,

tzn. od Velikonoční neděle po Svatodušní neděli. Stůl Páně budeme tedy „prostírat“ sedm nedělí po sobě. Plánujeme potom udělat sborovou debatu o tom, jak jsme to vnímali, co nám to přineslo a zda u této praxe do budoucna zůstaneme. Slavením večeře Páně chceme podtrhnout radostnost a slavnostnost velikonoční doby. Ta pro nás křesťany nekončí Velikonočním pondělím, ale trvá celých sedm týdnů. V tomto čase církev už od počátku připomíná setkávání Vzkříšeného Krista s učedníky i dalšími lidmi, častokrát právě při lámání chleba. Rádi bychom v tomto čase vytvořili prostor také pro naše osobní setkávání s Kristem, pro duchovní obnovu jak skrze zvěstované Slovo tak i skrze tuto svátost. Bude to čas, kdy se opakovaně zastavíme u různých důrazů této „hostiny chudých“ a budeme moci odkrývat i zakoušet její velké bohatství.

Pavel Janošák

Historie sboru

Vzpomínky bratra faráře Karla Veselého, který působil v Opavě od 25. 8. 1947 do 31. 12. 1957, díl 3.

Do škol v okrese opavském jsem poslal přípis se sdělením, že v Opavě byla zřízena duchovní správa Českobratrské evangelické církve, která bude pečovat o vyučování dětí evangelickému náboženství. Požádal jsem ředitelství

škol, aby na naši duchovní správu do Opavy, Rudé armády 13, zaslala seznamy dětí českobratrského evangelického vyznání z jejich škol. Ukázalo se, že na Hornobenešovsku je rozptýleno dost evangelíků, hlavně

---

volyňských Čechů, kteří se vrátili po 2. světové válce do vlasti svých předků, ale byly tam také jednotlivé rodiny z Valašska – v Deštném u Mladecka byla kompaktní skupina asi 15 rodin z téže obce – Lutoniny, sbor Jasenná – takže se přihlásil značný počet dětí do vyučování náboženství v diaspoře opavského sboru. V Opavě pak samotné bylo celkem okolo 12 škol, z nichž jsem na 11 vyučoval, a to: 1. škola na Riegrově náměstí, 2. na Otické ulici, 3. na Mírové ulici, 4. na Marxově ulici, 5. škola Boženy Němcové na Kylešovském kopci, 6. na Komenského ulici, 7. u zimního stadionu, 8. v Jaktáři – ulice Krnovská, 9. v Kateřinkách – u kostela, 10. Olomoucká ulice – u soudu, 11. škola na Jaselské ulici. Také jsem vyučoval na gymnáziu. V Opavě samotné tedy na 12 školách. V diaspoře sboru jsem vyučoval náboženství asi na 16 školách, a to 1. v Malých Heralticích, 2. ve Velkých Heralticích, 3. u Sosnové, 4. v Lichnově, 5. v Horním Benešově, 6. v Razové, 7. v Leskovci, 8. v obci

Deštné, 9. v Mladecku, 10. v Hradci u Opavy, 11. ve Velkých Hošticích, 12. v Chuchelné, 13. v Sudicích, 14. v Kravařích, 15. ve Starých Heřminovech, 16. v Melči. Na některých školách to byly jen malé skupinky (3 – 5 žáků), k nimž jsem jezdil jedenkrát až dvakrát za měsíc, na většině škol jsem učil jedenkrát za týden (při 16 – 25 dětech).

Do škol mimo Opavu jsem jezdil autobusy, vlakem nebo vlastním autem. Odučil jsem okolo 25 – 30 hodin týdně a ujel mnoho desítek kilometrů. Při čekání na zastávkách autobusů jsem nejednou promrzl, takže jsem se vracel domů velice vyčerpaný a unavený. Na dva roky se mi podařilo získat učitelku náboženství (katechetku), ale byla to pomoc celkem nepatrná. Během let – s postupující socialisací – dětí přihlášených do náboženství ubývalo (léta 1950 – 1958), takže ubylo i hodin náboženství. Ale i tak bylo v opavském sboru práce nad hlavu.

Pokračování příště

Rozhovor

... s bratrem Petrem Slámou

Petře, někteří z opavského sboru Tě znají z Travné, pro další jsi však postavou neznámou. Prosím tedy nejprve o krátké představení.

Narozen v Praze roku 1967, ale od roku 1969 Severomoravák. Naši nejprve

kostelníčili v Jeseníku, později jsme bydleli v Rýmařově. Tatínek pracoval v Okále, maminka učila na gymnáziu. Oba jsou mi příkladem svobodné a živé víry. Mám bratry Ondřeje a Pavla Siváka a sestru Martu. S bratry jsme spolu s kluky Davidovými z Krnova

nejdřív měli křesťansko-skautskou družinu, jmenovali jsme se Rozsévači. Vedl nás Pavel Kielar z Krnova, než jsme jim při jedné víkendovce nedopatřením poněkud vyplnili hájenku v Hošťálkovech (omluvně mu mávám). Později nás naši posílali na Zbytov na Vysočině. Tehdy jsme nadšeně objevili Travnou; bylo to právě v době, kdy se stáčela do probuzenecka. Od té doby jsem už asi napořád zůstal někde na půli cesty mezi vysočinsko-pražskou bohémskou a travnácky vroucí zbožností. Myslím, že platí

"řekni mi,
kam jezdíš
na
Silvestra, a
já ti řeknu,
jakou
barvu má
tvá víra".
Po
maturitě
jsem šel na
teologicko
u fakultu,
zažil tam
tři roky

před rokem 1989, dva roky vojny a nakonec tři roky na úplně jiné, svobodné škole. Roční studium v Izraeli mě přivedlo ke Starému zákonu. Pět let jsem pak byl druhým farářem v Praze na Vinohradech. Oženil jsem se a začal učit na Evangelické teologické fakultě. Moje žena Lucka je ekonomka, k víře přišla v dospělosti (nezávisle na mně!). Pracuje v ústředí Diakonie. V roce 2007 jsme se přestěhovali do Staré

Boleslavi. Máme tři dcery a když se nám narodila nejmladší Marie, napsal mi katolický kamarád "požehnaný jsi mezi ženami..."

Začátkem března jsi navštívil náš sbor, vedl bohoslužby a kázal, pak také představil základní teze strategického plánu církve. Jaké to pro Tebe bylo?

Skvělé. Opava je stará láska, máte překrásné město. A sbor plný Travnáků, kamarádů z těch dávných let. Ale vážně: občas někde hostuju, takže i když nejsem objektivní, mohu srovnávat. Málokde člověk narazí na takovou věkovou pestrost, bohatý program během týdne, navíc soustředěný na podstatné věci.

Jak vidíš budoucnost církve obecně? A konkrétně jakou ČCE si osobně přeješ?

Církev obecně, ta obecná, má své jisté od Hospodina. ČCE to má jisté do té míry, do jaké bude lidem Božím. Čertovým kopýtkem našich

- v lepším případě - přátelských společenství je to, že se stanou partičkami. Ty jsou sice pořád lepší, než když jsou lidé rozhádaní nebo tak privatizovaní, že spolu ve sboru nežijí. Ale důležité je, aby nějak ve vzduchu pořád bylo vědomí, že svůj part hrajeme především před Hospodinem, že si nás vyvolil, má pro nás jako jednotlivce i jak sbor (a vím, že to zní trochu blbě) konkrétní plán, něco od

---

nás chce, a jde o to, jestli to vezmeme vážně.

Co obnáší být učitelem na Evangelické teologické fakultě UK?

Čemu se věnuješ? Pro mě to obnáší hlavně velké privilegium, že se můžu profesionálně věnovat něčemu, co mě fakt baví. I když se k tomu člověk musí prokousat spoustou papírování, protože fakulta jede stále víc systémem projektů a grantů. Zkraje svého působení jsem se věnoval židovské rabínské literatuře. Asi mě přitom vedla hlavně otázka, jak funguje čtení Starého zákona, ze kterého člověku nevyjde Kristus. A došlo mi, že naše víra není prostě vyčtená z Bible. Spíš je nám nějak daná, setkáními s lidmi, životem v církvi, vlastním hledáním a nakonec setkáním s Kristem. A teprve pak si pro to člověk v Bibli dohledává výrazy, které pak najednou podivuhodně souhlasí. Ale někdy taky dlouho ne. To mě vede k druhému zájmu, kterým jsou dějiny, jednak jako prostor, v němž se odehrávají biblické příběhy, jednak jako

prostor, v němž žijeme své životy. Jak ty dva prostory spolu souvisejí, jak to udělat, aby souvisely? No a docela konkrétně teď sedím nad komentářem k biblické knize Exodus.

Blíží se Velikonoce. Co pro Tebe znamenají?

Velikonoce jsou pro mě právě takovým průlomem Božích dějin do lidských dějin. Deformován univerzitním grantováním, řekl bych, že je to takový pilotní projekt, Pán Bůh to rozjel v malém, v Ježíši Kristu. Jeho vzkříšením to už tady jede, i když zatím jen "pilotně", ale my se k tomu máme přidávat, protože projekt dopadl dobře a brzy bude rozšířen na celé stvoření.

Díky, Petře, za Tvé odpovědi. Ať Hospodin provází a posiluje Tebe i Tvou rodinu. Vážíme si toho, že k nám rád jezdíš, velmi rádi Tě opět mezi námi přivítáme.

Ptal se Pavel Janošik

Vzpomínkový večer na Jana Zajíce

Na světě je přes 7 miliard lidí. Každý z těch sedmi miliard chce vést poklidný život, splnit si své vlastní představy a touhy. A každý soudný člověk ví, že k tomu potřebuje mimo základní věci, jako je voda, vzduch a jídlo, také svobodu. Svobodu, kterou mu zaručuje pouze demokracie.

Tisíce a tisíce lidí padly jen proto, že musely za onu demokracii bojovat, a

milióny zemřely v důsledku toho, že o demokracii a posléze i o svobodu přišly.

Je nutné si připomínat tyto trpké skutečnosti, zejména proto, že tito lidé žili i v naší době, nedávno, ve 20. století, bojovali i za nás a žili tak blízko nás. Jedním z nich byl Jan Palach (připomínku k výročí upálení tohoto hrdiny citlivě a velmi promyšleně měl v kázání br. kurátor Tonda Plachý) a druhým Jan Zajíc.

Proto jsem velice uvítala, že náš evangelický sbor, jmenovitě br. kurátor Tonda Plachý a br. farář Pavel Janošík, si dali tu práci a zorganizovali důstojnou akci s názvem „Vzpomínkový večer na Jana Zajíce“, která hrdinství Jana Zajíce připomněla. Mládež našeho sboru obohatila besedu skvělým kulturním vystoupením. Děkujeme jí.

Měli jsme možnost znovu se zamyslet nad tragickým osudem mladého chlapce, rodáka našeho regionu, jehož hrdinství mě dodnes dojíhá i burcuje, vyzývá k bdělosti, odnímá letargii, spojuje s národem, zahanbuje.

Besedu vedl pan Jíří Siostrzonek ze Slezské univerzity a navštívili nás významní hosté: historik Branislav Dorko, disident Ivo Mludek, chartista Tomáš Hradílek, reportér opavského Regionu Zdeněk Jeník a pan Zdeněk Pika, lidé, kteří znali útrapy celé rodiny Zajícových po tragické události jejich syna a bratra. I statečnost celé rodiny, která musela čelit nesmyslnému chování STB, je pro mě dodnes příkladem.

Při besedě jsme mohli i po 50 letech pohlédnout do živoucí vzpomínky z roku 1969 a znovu si říct, že demokracie je křehká a my buďme bdělí. PROSÍM, NEZAPOMEŇME!

Anna Volkmerová

Setkání s realitou

Dne 3. 3. 2019 navštívil náš sbor Doc. Petr Sláma, Ph.D., evangelický farář a docent na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy na katedře Starého zákona. Vedl nedělní bohoslužby, ale jeho hlavním úkolem bylo seznámit členy našeho sboru se strategickým plánem ČCE.

Mnozí jsme asi čekali debatu o číslech a financích, ale i vzhledem k tomu, že Petr na konferenci naší církve o

strategickém plánu prezentoval téma Zbožnost, tak o penězích vlastně nepadlo ani slovo. Mluvili jsme o změnách nebo aktualizaci našich bohoslužeb, pastorační a delegační. Kdo se besedy s Petrem účastnil, určitě mu v paměti zůstane jednoduchý náskres. Byly to čtyři v jednom bodě se protínající přímkami, jejich vrcholy byly označeny proti sobě: BŮH – JEDINEC, OBECNÝ SVĚT- SBOR, BIBLE, TRADICE – SBOR, LIDÉ –

LIDÉ. Tento obrázek vyjadřoval jednu z možností, jak posílit komunikační stránku bohoslužeb na těchto čtyřech rovinách: 1. mezi biblickou, resp. církevní tradicí a shromážděním, 2. mezi Pánem Bohem a účastníky bohoslužeb, 3. mezi jednotlivými účastníky navzájem, 4. mezi sborem a vnějším světem. Nabádal nás, abychom si odpovídali na otázku, nakolik to, co ve sboru děláme, podporuje víru. Další podnět se týkal biblických hodin, KURS – SKUPINKA – RITUÁL. Podoba biblických hodin může být různá a měli bychom přemýšlet o tom, co můžeme změnit, aby pro nás byla biblická hodina běžnou sborovou aktivitou. Nápadů a námětů můžeme čerpat z jiných rostoucích sborů a také z jiných denominací. To, co Petr zdůraznil i během bohoslužeb, byly tzv. přechodové rituály. Pokud je nám ve

sboru milé větší zapojení se do bohoslužeb, nebojme se uskutečnit drobné liturgické změny, které budou občerstvující pro nás jako jednotlivce i pro sbor.

Nechci říct, že jsem z besedy odcházela s vědomím, že peněz netřeba. Odcházela jsem ale s přesvědčením, že kde spolu lidé ve sboru žijí, kde jsou spolu lidi rádi, tam přivádějí další (rodinu či přátele). Když budeme sebevědomí a nebudeme se bát svou víru žít i navenek, porosteme my a s námi i náš sbor. Tam, kde na nás farář nebo staršovstvo deleguje úkoly, tam, kde úkoly rádi přijímáme a tyto úkoly plníme, tam rosteme... a s námi i náš sbor.

Simona Kopecká

Pesach.

Ne všichni o tom víme, ale máme v nedalekém Krnově centrum židovské kultury. Je zde nádherně opravená synagoga, kde se pravidelně konají setkání malé, ale přesto živé židovské komunity. V rámci akce Tempelfest jsme byli pozváni, abychom se zúčastnili v pátek večer otevření šabaty. Po proběhnutí židovské bohoslužbě jsme se s několika přáteli setkali na společném „hodování“. Podávaly se zeleninové saláty, výborný hummus a samozřejmě nechybělo dobré víno. Při rozhovoru jsme narazili také na téma

Velikonoc. Židé v tyto dny mají svátky Pesach, které jsou jedním z nejdůležitějších a vlastně nejstarších židovských svátků. Svátek, který připomíná vyvedení Izraele z Egypta, z domu otroctví. Tady se stal židovský národ svobodný, zbavil se otroctví. Už v Egyptě dostali příkaz, že mají pamatovat na tento den, kdy je Hospodin vyvedl pevnou rukou z domu otroctví a že si to mají připomínat rok co rok (Ex 13, 3 - 10; Dt 16, 1 - 3). V době, kdy existoval jeruzalémský chrám, se tam Izraelci scházeli a společně obětovali

---

velikonoční beránky. I když už v Jeruzalémě chrám nestojí, přece se po celém světě židé ve velikonočních dnech scházejí. Po zániku chrámu a zániku obětní bohoslužby dostal svátek novou duchovní náplň. Z díkůvzdání se stalo očekávání konečné spásy. Svátek má posílit židovský lid v útrapách a neštěstích, které jej postihovaly a

postihují. A přízněji si, nebylo jich málo.

Velikonoce jsou tedy hlavní a ústřední svátek, kdy se prolíná židovská tradice a jeden z hlavních křesťanských důrazů, který v obou tradicích očekává konečnou spásu. To nás spojuje!

Tonda Plachý

Rozhovor

... s bratrem Danielem Zmrzlíkem

Členem našeho sboru jsi se stal v roce 2017, po svatbě s Eliškou Plachou a přestěhování do našeho města... Už se cítíš být Opavákem?

Ano, ale abych řekl pravdu, tak se nad těmito věcmi nezamýšlím a nevím, jak se pozná "Pravý Opavák"; pořád jsem náplava z Krnova. Názvy ulic se mi pořád pletou nebo je neznám, ale na faru a fotbalový stadion bych trefil asi odkudkoliv. Upoutávám se více k lidem než k místu, což by teď znamenalo, že jsem Opavák.

Čemu se věnuješ a co Tě baví?

Baví mě moje práce, důležité je podotknout, že i mimo pracovní dobu. Je to pro mě stále nové prostředí, tak rád objevuju a zjišťuju nové věci ohledně osvětlení. Tím, že jsem předseda SOMu, tak se věnuji i práci v církvi. Kromě pořádání seniorátních akcí míváme i porady, kde se právě tyto akce nebo seniorátní mládež řeší. Když

už to nejsou "pracovní věci", tak si rád zajdu na fotbal nebo na pivo. Rád se taky podívám na seriál nebo film, ačkoliv v kině jsem už asi 2 roky nebyl. Rád trávím čas s Eliškou nebo s blízkými. Už se moc těším, až začne grilovací sezóna.

Jaká byla Tvoje cesta k víře? Kdo Tě na téhle cestě ovlivnil?

Taková klasická. Rodiče chodili do kostela, tak jsem chodil s nimi. Lidí, kteří na mě měli vliv bylo asi více, protože jsem od útlého věku jezdil na seniorátní akce, kde se vystřídalo velké množství řečníků a mládežníků, se kterými jsem se mohl bavit. Hodně mi taky pomohla krnovská mládež, kde jsem vyrůstal. Bohužel během mé cesty bylo i pár lidí, kteří mě od víry a křesťanství odpuzovali. Možná to nebyl jejich záměr, ale tím, co dělali, mi znechutili naši církev, sami v ní byli. Teď už je to v pořádku, tyto věci jsou už za mnou.

Co máš na starosti jako předseda seniorátního odboru mládeže?

Poslední dobou jako předseda SOMu nejvíce přemýšlím o tom, jestli pokračovat v SOMu, na jakékoliv pozici, nebo jestli odejít. Toto je ovlivněno hodně faktory, tak uvidím, jak se nakonec rozhodnu. Plánování akcí a porad je dle mého názoru to hlavní, co by měl předseda dělat. Samozřejmě záleží na osobnosti předsedy. Dělán to, v čem se cítím být silný a co si myslím, že mi jde. Urgování a kontrolování toho, že je vše hotovo, zajištěno, připraveno na akci a pak kontrolování chodu akce.

Co podle Tebe mládež v církvi nejvíce potřebuje?

Cítit, že je ve sborech a v církvi přijímána. Je třeba vědět, jak v mládeži tak v církvi, že to není tak, že člověk je mládežník a pak, až "zestárne", je člen církve. Členem církve je i mládežník. Člověk v těchto letech hledá, kdo je a kam patří, je proto nutné mu nabídnout něco, na co bude ochotný "obětovat" svůj čas. Nechci říct, že se to v církvi nebo sborech neděje, že je mládež odmítána, není ale špatné toto mít na paměti.

A čemu naopak bychom se měli my starší vyhnout, abychom mládež z církve úplně nevyhnali?

Jediné, co mě teď napadá, je buď ponaučování mládeže, když se rozhodne s něčím pomoci, jak to má dělat. Toto nefunguje mimo církev, nebude to fungovat ani v ní...A pak separace "mladších a starších".

Máš nějakou oblíbenou biblickou postavu, případně verš nebo příběh?

Mám rád podobenství o marnotratném synu. Ukazuje to dvě roviny křesťanství, jednu, když je člověk na dně, a jednu, když je na tom dobře. Víím, že se mohu k Bohu kdykoliv vrátit, ať už jsem udělal cokoliv, pokud to budu myslet upřímně. Zároveň mě to varuje, abych se nedíval svrchu nebo

se nepovyšoval nad ty, kterým není tak dobře, a abych byl vděčný za to, že se k Bohu navrátí.

A jaká je Tvá oblíbená písnička?

Asi to byla otázka na hudbu církevní. Ze Svítáku je to píseň 166 - Kristus je má síla. Je ale nutné, aby ji hrál Jirka Marek ml., on ji dokáže zahrát v pořádném tempu. Z Dodatku mám rád píseň Do země se skrývá. Písni, které si

---

zazpívám, je hodně, mám zpěv rád. Ale ze světské hudby poslouchám téměř všechno, pokud je to poslouchatelné. Nejčastěji poslouchám rock, občas i něco tvrdšího, ale i nějaký ten popík.

Záleží jakou mám náladu.

Díky za odpovědi a at' se Ti daří!

Ptal se Pavel Janošík

Velikonoční křížovka

1	2	3	4	5	6	7

1 – pokrm, který často vařili Domesovi na společné obědy

2 – město, ve kterém je náš farní sbor

3 – příjmení bývalého faráře našeho sboru

4 – staré platidlo (množné číslo)

5 – plod stromu, který roste v Izraeli (používá se na lisování oleje)

6 – jako co se zazená láska podle písně č. 662 z dodatku evangelického zpěvníku

7 – kdo zvěstoval Panně Marii, že bude matkou

připravila Saša Dehnerová

Chvilka poezie

Hody, hody, doprovody, pojd'me básnit do přírody ... a kdo nebásní, tak si může pár veršů přečíst. Kdo ale očekává velikonoční zajíčky, pomlázky a vajíčka, bude dnes zklamaný... Vybrala jsem několik básní vsetínského rodáka Mgr. Jakuba Chrobáka, Ph.D. (*1974). Jakub Chrobák vyučuje

literaturu na Slezské univerzitě v Opavě, věnuje se také recenzní činnosti. Poezii píše a publikuje od poloviny 90. let. Vyšly mu zatím čtyři básnické sbírky: *Až dopiju, tak zaplatím* (Malina, Vsetín, 2003), *Adresy* (Malina, Vsetín, 2010), *Jak prázdné kolo, po rájku* (Malina, Vsetín, 2014) a *Imvére...* (TRIGON-KNIHY s.r.o., Praha, 2017).

Dnešní básně jsou vybrány ze dvou jeho posledních sbírek. Křehkost a syrovost jeho krátkých výpovědí mi ladí s postní, možná trošku přemýšlivou dobou. Zastavit se, bilancovat, i to

patří k našemu životu právě tak jako radost a smích...

Vybrala Simona Kopecká

I letos je doba
vlastních malostí.
Naplive člověk na to,
čeho není prost.
Roztrhnem plátno,
bílé se ticho rozhostí.
I letos budem čekat
na Milost.

**PROTI
NACTIUTRHAČŮM JEHO**

(J. E. Fričovi)

U popelníc
pod Velikým vozem
stojím,
protože jsem tu hozen
Nedopust', Bože!
Hyeny a kojoti
srdce oplotí...
Nedej mně ohnoutí!
Ať můžu hledět
do tvých loukotí.

KRÉDO

Můj život

složený je ze lži.

Bylo by tedy lepší nežít?

Dobré snad možná

bylo by

nenechat proklát

si tou lží útroby.

NEVEZMEŠ SLOVA...

Starý pan Hrňa

v hospodě v rohu

modlí se němě:

ze rtů mu padá Zdrávas,

oči zabořené k červenému vínu.

Čí ale, čípak smývá vínu?

Malé sdílení...

Je večer a můj muž se snaží dokončit nové číslo Sborového zpravodaje. Postěžoval si, že mu zůstala prázdná stránka. Už jsem delší dobu nic nenapsala, přijímám to jako možnost se s vámi právě před Velikonocemi podělit o svůj „malý - velký duchovní zážitek“. Ráda si pouštím na youtube rozhovory herce a moderátora Duška s názvem Duše K. Zve si zajímavé hosty, rozhovory jsou pro mě inspirující... V jednom z dílů pan Dušek uvedl, že slovo „hřešit“ se dá přeložit jako „minout cíl“. To mě hodně oslovilo. Vždy jsem se snažila ve svém životě dělat to nejlepší, co jsem mohla a zvládla. Nikdy jsem úplně nesouzněla s křesťanským vyznáváním, jak jsme hříšní – tedy špatní. Hřích jsem

pokládala za něco, co je moc, moc zlé. Moje duše se bránila a říkala: „Vždyť nejsem tak špatná!“

Každý den ale opakovaně míjím cíl, nebo se úplně netrefím „do černého“... Mohu dělat věci lépe, je pořád co se učit, poznávat nové, učit se z chyb... A takto mohu v souladu se svou duší vyznat: „Ano, Pane, neumím se často trefit, neumím věci dělat nejlépe, dělám je třeba jen dobře... a někdy nedobře... Potřebuji Tvou pomoc, potřebuji Tvé vedení, potřebuji Tvou moudrost, potřebuji Tvé odpuštění a opakované a laskavé přijetí!“

Přeji nám všem, abychom s přicházejícími Velikonocemi mohli v souladu sami se sebou vyznat: „Pane, potřebujeme Tě, bez Tebe neumíme

---

---

trefit cíl... Děkujeme za Tvou milost, že nám dáváš novou a novou šanci se učit, chápat, tolerovat, přijímat... „

Přeji vám všem požehnané Velikonoce!

Hanka Kušnířová

Jubilanti ...květen a červen

(zmiňujeme jména členů sboru a prosíme o pochopení, že vzhledem k zákonu o ochraně osobních údajů neuvádíme jejich datum narození a bydliště)

Vlasta Rychtová, Olga Miškovská, Marie Bonakovská, Kamila Volná, Jana Pečírková, Libuše Batová

Všem jubilantům vyprošujeme Boží dobrotivou blízkost, ochranu a pokoj!

CHCETE SE POSTIT TOTO POSTNÍ OBDOBÍ?

Podle slov papeže Františka

- *půst od zraňujících slov k laskavým slovům*
- *půst od smutku k naplnění vděčností*
- *půst od zlosti a hněvu k vytrvalosti*
- *půst od pesimismu k naplnění nadějí*
- *půst od starostí k důvěře v Boha*
- *půst od stěžování si k jednoduchému uvažování*
- *půst od tlaku a stresu k modlitbám*
- *půst od hořkosti k naplnění srdce radostí*
- *půst od sobectví k slitování nad druhými*
- *půst od zřásti a nevole ke smíření*
- *půst od mluvení k naslouchání druhým*

Adresa sboru: Lidická 2, Opava 746 01

**možnost rozhovoru s farářem,
nejlépe po předchozí domluvě - každý
den mimo pondělí**

Farář: Mgr. Pavel Janošík

Kurátor: Antonín Plachý

Telefon: 739 517 284

Email: opava@evangnet.cz

Web: www.evangeliciopava.com

Facebook: Evangeliciopava

Bankovní účet: 28 00 32 13 97 / 2010

Fond oprav: 25 00 49 98 39 / 2010

Redakční rada:

Šéfredaktor: Antonín Plachý

Členové: Pavel Janošík, Petr Wolf,
Zdenka Jančářová

Jazyková korektura: Helena Domesová

Grafická úprava: Viliam Kušník